

шестѣ първи корпуса се отправиха да се съсредоточатъ въ Бесарабия. На 16 априлѣ тѣ бѣха вече всички натрупани покрай ромънската граница, която прѣминаха на 24; третѣ останали корпуса, съсредоточени още прѣзъ първитѣ дни на мѣсець май, не закъснѣха да стѣпятъ въ походъ. И така, мобилизацията и съсредоточението се извършиха по корпуси, тактически съставени и при най-голѣмъ порядъкъ. Всѣкой армейски корпусъ се състоеше отъ осемъ пѣхотни полка (24 баталиона), отъ една бригада ѣздяща артилерия (12 батареи съ 96 орѣдия); отъ една самостоятелна кавалерийска дивизия (16 ескадрона и двѣ батареи) (12 орѣдия); отъ лѣтящи казашки ескадрони; отъ кола съ нуждитѣ материали за мостове и отъ сапѣори. Транспортитѣ, било съ муниции, било съ продоволственни припаси се състояха отъ конски кола; санитарната и другитѣ спомагателни служби бѣха уредени много добрѣ.

Турската армия, която туку що бѣ свършила войната съ Сърбия, се намираще още въ края на 1876 год. по границитѣ на това княжество, а особено въ околноститѣ на Нишъ и Видинъ. Загубитѣ, които бѣха прѣтърпѣли турскитѣ баталиони, не бѣха още попълнени, тъй щото на ония отъ тѣхъ, що бѣха въ Видинъ, липсваха много хора, за да се достигне